

ת"פ 8853/07/08 - ג ב נגד המרכז לגביית אגרות וקנסות - מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 8853-07-08 אגף המכס והמע"מ - נצרת נ' ב

לפני כבוד השופטת הבכירה רים נדאף

המבקש ג ב

נגד

המשיבה

החלטה

המרכז לגביית אגרות וקנסות - מדינת ישראל

1. בפניי בקשה להורות על ביטול פקודת המאסר מיום 19.6.18 עקב אי תשלום קנס על סך 20,000 ₪, שנגזר על המבקש במסגרת גזר הדין בת"פ 8853-07-08.

עוד מבוקש להורות על ביטול מלוא תוספת הפיגורים ופריסת היתרה לתשלומים חודשיים.

2. בבקשה נטען כי המבקש יליד 1964, נשוי לעקרת בית ואבא לקטינה באימוץ.

המבקש טוען כי הוא חולה סרטן, דבר שפגע בתפקודו, בבריאותו ובפרנסתו, במיוחד לאור סדרת הטיפולים הארוכה והתרופות להן הוא נזקק, לרבות הקרנות עם כל ההשלכות של העניין על מצב תפקודו.

המבקש טוען כי הוא שקוע בחובות כבדים בהתאם לרשימה הארצית של לשכת ההוצל"פ בסכום של מעל 1.2 מיליון ₪, בעבר הוכרז כפושט רגל בבית המשפט המחוזי בנצרת, אך בהמשך בוטלה הכרזתו עקב אי עמידה בהסדר בעקבות הרעה במצבו הבריאותי.

המבקש טוען כי הוא ומשפחתו מתקיימים מקצבת המוסד לביטוח לאומי - ענף נכות כללית בסך 3,200 ₪ לחודש.

3. המבקש טוען כי בנסיבות שפורטו לעיל, השארת פקודת המאסר נגדו עלולה לפגוע קשות בשלומו ובבריאותו, ללא תועלת למשיבה, ותוך גרימת נזק בלתי הפיך לו ולבני משפחתו ואף הדבר מהווה סכנת חיים מיידית למבקש.

עקב מצבו הכלכלי המבקש לטענתו יתקשה לשלם את הקנס בתשלום אחד במיוחד לאור פקודת מאסר בתיק אחר נגדו תת"ע 3410-05-14.

4. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי משחלפו המועדים לתשלום הקנס העבירה מזכירות בית המשפט

את הקנס לגבייה באמצעות המשיבה והקנס הפך ל-"חוב". משלא שולם הקנס שלחה המשיבה למבקש דרישות תשלום, הראשונה בדואר רגיל ביום 14.10.12 והשנייה בדואר רשום ביום 17.1.13, שחזר בחיווי "לא נדרש".

5. ביום 16.2.13 נשלחו הדרישות ונמסרו בהתאם לנוסחים הקבועים בתקנות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות תשנ"ב - 1966.

ביום 19.3.13 ניתן למבקש צו כינוס במהלך הליך פש"ר, לפיכך הקפאה המשיבה את ההליכים נגדו, וביום 23.3.16 התקבל ממשק לפיו בוטל צו הכינוס נגד המבקש לפיכך, נשלחה דרישה שניה נוספת לתשלום הקנס, אולם גם דרישה זו חזרה ביום 19.4.16 בחיווי "לא נדרש".

ביום 27.10.16 נשלחה דרישה נוספת לתשלום, וביום 23.12.16 אותר המבקש והדרישה נמסרה לידי לאחזר שסירב לחתום על קבלתה.

6. משלא פעל המבקש להסדיר את החוב חרף הדרישות שנשלחו לו, החלה המשיבה לנקוט בהליכי גביית החובות בהתאם לסמכויותיה הקבועות בסעיף 3 לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה - 1995 (להלן: "החוק") וכן בהתאם לסעיף 3 לפקודת המיסים (גבייה). הוטל עיקול צד ג' בבנק, הוטל עיקול בביטוח הלאומי והוטל עיקול משכורת, אך לא התקבלו כספים בעקבות אלו.

7. גם לאחר הטלת העיקולים לא פעל המבקש להסדיר את החוב, ולכן החלה המשיבה בהליכים להפעלת פקודת מאסר בגין הקנס, כך שביום 31.12.17 שלחה המשיבה למבקש התראה בהתאם להלכה שנקבעה ברשות ערעור פלילי 837/12 מדינת ישראל נ' גוסקוב (פורסם בנבו) וההתראה נמסרה למבקש ביום 27.1.18 חרף סירובו לחתום עליה.

8. המשיבה טוענת כי משלא יצר המבקש כל קשר עם המשיבה מיום מסירת ההתראה, הופקה פקודת מאסר ביום 5.6.18 ונשלחה לחתימת בית המשפט. ביום 19.6.18 נחתמה פקודת המאסר על ידי בית המשפט ונשלחה לביצוע למשטרת ישראל.

9. המשיבה טוענת כי עפ"י ההלכה שנקבעה בערעור פלילי 4919/14 אזולאי נ' המרכז לגביית קנסות (פורסם בנבו), הרי שהסמכות בעניין פריסת חוב ו/או דחיית מועד תשלומו נתונה למשיבה בלבד, וסמכות זו יש להשתמש בה במשורה ובמקרים חריגים בלבד. מאחר והמבקש לא טרח להסדיר את חובו במועד ולא הגיש בקשה במועד, עמדת המשיבה היא שעל המבקש לשלם את קרן הקנס באופן מיידי על מנת שתבוטל פקודת המאסר. רק לאחר תשלום הקנס, רשאי המבקש להגיש בקשה לביטול תוספת פיגורים ו/או פריסתה לפי סעיף 5ג לחוק המרכז, בתמיכת מסמכים שונים.

10. המשיבה עוד טוענת כי בבש"פ 9098/15 ג'סאר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) נקבע כי הסמכות

לעיתים ביצוע לפי סעיף 87 לחוק העונשין קונה סמכות מוגבלת וניתן לדחות את ביצוע העונש בעניינינו פעם אחת נוספת בלבד, וכי עיכוב הביצוע יינתן בנסיבות חריגות בלבד.

המבקש ידע על פקודת המאסר מלפני מספר חודשים ויכול היה להסדיר את החוב כבר אז, כשגזר הדין ניתן כבר בשנת 2009, והוא לא עשה כן עד היום.

11. היום התקיים דיון במעמד הצדדים, וב"כ המבקש השלים את טיעוניו והפנה לתיק אחר שמספרו - 14-10-14579 אשר במסגרתו הגיע עם המשיבה להסדר ביום 31.7.18 להקפאת ביצוע פקודת המאסר, עד אשר יפנה המבקש שם למשיבה בבקשה לפריסת הקנס וביטול ריבית הפיגורים. ב"כ המבקש אף מסר כי המבקש פנה בבקשה דומה למרכז לגביית קנסות, ואף קיבל את תגובתו ביום 4.8.18 לפיה, לפיה פנייתו תועבר לגורם המטפל ותשובה תישלח בדואר, פניות יענו בתוך 45 ימי עבודה, ובקשות להסדר חוב יענו בתוך 60 ימי עבודה.

12. ב"כ המשיבה חזרה על עמדתה לפיה, היא מתנגדת לבקשה.

דין והכרעה:

13. אתחיל בכך שמטעם המבקש לא הועלתה בבקשתו ולא בתצהירו כל טענה אודות אי המצאת התראות או דרישות על ידי המשיבה למבקש בהתאם להלכה שנקבעה ברע"פ 837/12 מדינת ישראל נ' גוסקוב [פורסם בנבו] (20.11.12). רק במהלך הדיון היום העלה ב"כ המבקש בצורה חלקית טענה מפיו של המבקש כנגד המסירות שבוצעו לו, אך אין מקום להתייחס לטענות אלו שמהוות הרחבת חזית שלא נטענה לא בבקשה ולא בתצהיר.

14. טענותיו של המבקש מסתכמות בטענות הנוגעות לנסיבות האישיות, הכלכליות והבריאותיות של המבקש כפי שפורט לעיל.

15. גזר הדין שבמסגרתו הוטל הקנס ניתן כאמור ביום 3.3.09 במסגרת התיק הנדון על ידי כב' הנשיא (כתוארו אז) תאופיק כתילי בגין עבירות על חוק מע"מ. באותו גזר דין נגזר על המבקש מאסר לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך שנתיים, וכן תשלום קנס בסך 20,000 ₪ לתשלום ב-40 שיעורים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.5.09 ועד לתשלום המלא בפועל.

16. בקשה לפריסת תשלום חוב או דחייתו מסורה בידי המרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב לחוק, והדרך היחידה להשיג או לערער על החלטת המרכז הינה באמצעות עתירה לבג"צ כפי שנקבעה ברע"א 8894/11 חליל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו).

17. מאז מתן גזר הדין, וחרף משלוח דרישות שונות למבקש, וכן חרף משלוח התראות טרם הוצאת פקודת

מאסר, לא פעל המבקש להגיש בקשה מתאימה למרכז לצורך ביטול תוספת הפיגורים או פריסה מחדש של הקנס, ולא שטח בפני המרכז את נסיבותיו האישיות, משפחתיות, כלכליות ובריאותיות כפי שעשה במסגרת בקשה זו, והוא פנה לראשונה למשיבה רק מספר ימים לפני הדיון היום.

18. בנסיבות אלו, לא מצאתי סיבה להיעתר לבקשה, היות והסמכות כאמור נתונה למשיבה בלבד, ולא מצאתי כל פגם בהתנהלות המשיבה כלפי המבקש בעת הוצאת פקודת המאסר נגדו לצורך גביית הקנס.

19. חרף כל האמור לעיל ובהתחשב במצבו הכלכלי, חייב מוגבל באמצעים, שחב מעל 1.2 מיליון ₪, ובמיוחד בהתחשב במצבו הבריאותי, חולה סרטן אשר עובר טיפולים אינטנסיביים לפי המסמכים הרפואיים שצורפו לבקשה, וכן בהתחשב בעובדה שהמבקש פנה בפועל לאחרונה למשיבה והוא עתיד לקבל תגובה עניינית ממנה בתוך 60 ימים מהיום בהתאם לאסמכתא שהוגשה לתיק, אני מוצאת לנכון לעכב את ביצוע פקודת המאסר נגד המבקש לתקופה של 60 ימים עד אשר תתקבל תגובתה של המשיבה.

20. ככל שתידחה בקשתו של המבקש על ידי המשיבה, יבוטל עיכוב הביצוע של פקודת המאסר ויימשכו ההליכים נגדו.

ככל שתתקבל בקשתו של המבקש, תבוטל פקודת המאסר שהוצאה נגדו כל עוד הוא עומד בהסדר שאושר על ידי המשיבה.

ככל שלא תתקבל תגובתה של המשיבה תוך 60 ימים מהיום, רשאי יהיה המבקש לפנות בבקשה להארכת המועד של החלטה זו.

מובהר כי, ימי הפגרה באים במניין הימים.

ניתנה היום, כ"ו אב תשע"ח, 07 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.